

Dosarul nr. 3ra-47/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (I. Cotea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva)

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Greco,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ștefăniță împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea deciziei din 25 ianuarie 2018 privind radierea persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată,

împotriva deciziei din 20 august 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul depus de Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Greco împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 12 iunie 2018, Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Greco, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea deciziei din 25 ianuarie 2018 privind radierea persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată.

În motivarea acțiunii, reclamanta Maria Ștefăniță a indicat că până la 06 aprilie 2018, s-a aflat peste hotarele țării. La revenirea ei în țară a recepționat decizia privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice, din oficiu, a persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată, emisă la 25 ianuarie 2018 de către Registratorul Alexandru Chirijiu, prin care s-a dispus:

- radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice FPC „Hristofor” SRL, a

cărei activitate a fost suspendată.

- publicarea pe site-ul IP "Agenția Servicii Publice" și în Monitorul Oficial al Republicii Moldova avizul privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a FPC „Hristofor” SRL, a cărei activitate a fost suspendată.

Reclamanta a menționat că la 17 aprilie 2018, a depus o cerere în adresa Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, Serviciul înregistrare a unităților de drept Cahul, prin care a solicitat anularea Deciziei din 25 ianuarie 2018, privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice FPC „Hristofor” SRL. Ulterior, la 18 mai 2018, reclamanta a recepționat prin intermediul oficiului poștal răspunsul de la registratorul Alexandru Chirijiu, în care a fost menționat că, conform art. 14 alin. 3) al Legii nr. 220 din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, decizia de înregistrare poate fi contestată în instanța de judecată și poate fi anulată numai de instanța de judecată.

Reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei din 25 ianuarie 2018 din motiv că la momentul radierii nu s-a dispus repartizarea activelor și patrimoniului întreprinderii, fapt ce a dus la menținerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile al Serviciului Cadastral Teritorial Cahul, a bunului imobil compus din construcție comercială cu terenul aferent nr. cadastral 1701121.038, amplasate în mun. Cahul str. Sanatoriului nr. 18, după întreprinderea radiată din Registrul de stat a persoanelor juridice.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ în baza cererii de chemare în judecată depusă de Maria Ștefăniță împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, anularea deciziei din 25 ianuarie 2018 privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a Firmei de Producere și Comerț „Hristofor”, SRL. (f.d. 99-110 vol. I).

Prin decizia din 20 august 2020 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul depus de Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Grecu împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ștefăniță împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei din 25 ianuarie 2018 de radiere a persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată (f.d. 145-151, vol. I).

Pentru a pronunța această decizie instanța de apel a constatat că FPC „Hristofor” SRL a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 28 februarie 1995, administrator fiind Maria Ștefăniță (f.d. 8-9). Conform informației din Registrul bunurilor imobile, FPC „Hristofor” SRL a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil, compus din construcție comercială cu terenul aferent nr. cadastral 1701121.038, amplasate în mun. Cahul str. Sanatoriului nr. 18, la data de 28 ianuarie 2008, în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 02 septembrie 2004 construcția comercială și din 19 iunie 2009 terenul pentru construcții. (f.d. 10-11). La data de 14 ianuarie 2015, reclamanta Ștefăniță Maria în calitate de administrator al Firmei de Producție și Comerț „HRISTOFOR” SRL, a solicitat suspendarea activității întreprinderii pe un termen de 3 ani (f.d. 29). Iar, la data de 20 ianuarie 2015,

registratorul Alexandru Chirigiu a emis decizia privind înregistrarea suspendării activității persoanei juridice FPC „HRISTOFOR” SRL pe o perioadă de 3 ani. Ulterior, registratorul IP „Agenției Servicii Publice”, Alexandru Chirigiu, constatând că FPC „HRISTOFOR” SRL nu are datorii la bugetul public național și nu a solicitat reluarea activității după expirarea termenului de suspendare a activității de întreprinzător, așa cum prevăd normele art. 18 alin. (41) a Legii 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, la data de 25 ianuarie 2018 a emis decizia privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice din oficiu a persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată (f.d. 5).

Conform art. 18 alin. (1), (2) și (41) a Legii 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali pentru înregistrarea suspendării sau reluării activității persoanei juridice se depun: a) cererea de înregistrare a suspendării sau a reluării activității, conform modelului aprobat de organul înregistrării de stat; hotărârea organului competent al persoanei juridice privind suspendarea sau reluarea activității; avizul Comisiei Naționale a Pieței Financiare – pentru participanții profesioniști la piața financiară nebancaară; declarația pe propria răspundere că persoana juridică nu are creditori. Suspendarea activității se înregistrează dacă persoana juridică a publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova avizul de suspendare a activității și nu are datorii la bugetul public național conform datelor prezentate de către Serviciul Fiscal de Stat organului înregistrării de stat în sistemul informațional automatizat „Contul curent al contribuabilului”, prin intermediul platformei de interoperabilitate instituite de Guvern, fără implicarea solicitantului înregistrării. După expirarea termenului de suspendare înregistrat pe o perioadă mai mică de 3 ani, persoana juridică se consideră că și-a reluat activitatea. După expirarea termenului de suspendare înregistrat pe o perioadă de 3 ani, persoana juridică se consideră că și-a încetat activitatea dacă, în cel puțin 7 zile lucrătoare până la data expirării termenului de suspendare a activității, nu a depus cerere de reluare a activității.

Reieșind din prevederile sus enunțate, norma dată se referă la faptul că, după expirarea termenului de suspendare înregistrat pe o perioadă de 3 ani, persoana juridică se consideră că și-a încetat activitatea dacă, în cel puțin 7 zile lucrătoare până la data expirării termenului de suspendare a activității, nu a depus cerere de reluare a activității.

Instanța de apel a constatat că reclamanta Maria Ștefăniță nu a depus careva cereri de reluare a activității de întreprinzător, și aceasta se face vinovată de faptul radierii întreprinderii din Registrul de Stat, ori conform art. 261 alin. (1)-(7) din Legea 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali dacă persoana juridică sau întreprinzătorul individual care și-a suspendat activitatea nu depune, la expirarea termenului de suspendare a activității, cerere de reluare a activității în modul prevăzut la art. 18 alin. (4¹), Agenția Servicii Publice inițiază din oficiu procedura de radiere din Registrul de stat a persoanei juridice sau a întreprinzătorului individual.

În această ordine de idei instanța de apel a respins argumentul apelantei precum că reclamanta Maria Ștefăniță nu a cunoscut despre decizia emisă de registratorul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” Alexandru Chirigiu, din motiv că până la 06 aprilie 2018, s-a aflat peste hotarele țării, ori, conform art. 34 alin. (1) din Legea

220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali datele din Registrul de stat și din actele de constituire sînt publice și accesibile tuturor în condițiile și în limitele prevăzute de legislația cu privire la accesul la informație, privind schimbul de date și interoperabilitatea, privind secretul de stat, secretul comercial, protecția datelor personale, cu privire la registre, precum și de tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte.

Instanța de apel a menționat că despre decizia a cărei anulare se cere, reclamanta Maria Ștefăniță urma să i-a cunoștință din Registrul de Stat care este public și accesibil. Mai mult ca atât, reclamanta a solicitat suspendarea activității de întreprinzător pe un termen de 3 ani și era responsabilă să cunoască și să întreprindă măsuri, în vederea reluării activității sau radierii întreprinderii.

Instanța de apel consideră că este întemeiată concluzia primei instanțe privitor la faptul că, IP "Agenția Servicii Publice" a respectat condițiile prevăzute de lege cu privire la radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice din oficiu, a persoanei juridice a cărei activitate a fost suspendată și corect a emis decizia din 25 ianuarie 2018. Ori, la materialele cauzei lipsesc careva probe care confirmă ilegalitatea deciziei emise de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 09 octombrie 2020 Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Grecu, a contestat-o cu recurs solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de Maria Ștefăniță.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurenta a indicat că instanța de apel a constatat că intimata IP „Agenția Servicii Publice” la emiterea deciziei din 25 ianuarie 2018, privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice, nu a transmis Mariei Ștefăniță construcția comercială cu terenul aferent cu nr cadastral xxxxxxxxxxxx, amplasate în mun. Cahul, str. xxxx nr. 18. Mai mult, la momentul radierii nu s-a dispus repartizarea activelor și a patrimoniului întreprinderii, fapt ce a dus la menținerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a Serviciului Cadastral Teritorial Cahul, a bunului imobil, compus din construcție comercială, cu terenul aferent cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx, amplasate în mun. Cahul, str. xxxx nr. 18, după întreprinderea radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Recurenta a specificat că construcția comercială, cu terenul aferent, aparține cu drept de proprietate FPC „Hristofor,” SRL, până în prezent. Intimata IP „Agenția Servicii Publice” era obligată la momentul radierii întreprinderii să transmită imobilul în cauză fondatorului Mariei Ștefăniță, ori conform art. 96 alin. (1) Cod civil activele persoanei juridice cu scop lucrativ dizolvate, care au rămas după satisfacerea pretențiilor creditorilor sunt transmise de lichidator participanților proporțional participațiunii lor la capitalul social. Prin urmare, la emiterea deciziei din 25 ianuarie 2018, privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice, intimata IP „Agenția Servicii Publice” nu a ținut cont de prevederile imperative stabilite de legiuitor la art. 96 alin. (1) Cod civil, motiv din care decizia din 25 ianuarie 2018, este lovită de nulitate

absolută. Mai mult ca atât, prin decizia respectivă Mariei Ștefăniță i-a fost încălcat dreptul de proprietate, drept garantat de art. 500 Cod Civil, art. 46 Constituția RM, și art. 1 protocolul nr. 1 CEDO.

Recurenta consideră că decizia din 25 ianuarie 2018 privind radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a FPC „Hristofor,” SRL, este afectată de un viciu fundamental, iar conform art. 141 alin. (1) Cod administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare. Instanțele judecătorești inferioare nu au ținut cont de aceste aspecte, motiv din care în opinia sa, hotărârile emise sunt neîntemeiate, care urmează a fi casate cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ștefăniță.

La 28 octombrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimă IP „Agenției Servicii Publice” copia recursului depus de Maria Ștefăniță împotriva deciziei din 20 august 2020 a Curții de Apel Cahul, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 164 vol. I).

La 23 noiembrie 2020 IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil (f.d. 167-171 vol. I).

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Cahul a fost adoptată la 20 august 2020. Totodată, decizia recurată a fost notificată recurente Mariei Ștefăniță și avocatului Ion Grecu la data de 30 septembrie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 159 vol. I).

Recurenta Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Grecu, s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus, în termen, recurs la 09 octombrie 2020. (f.d. 160-163, vol. I).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Grecu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurenta Maria Ștefăniță, reprezentată

de avocatul Ion Grecu este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Maria Ștefăniță, reprezentată de avocatul Ion Grecu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan